

95

Слава

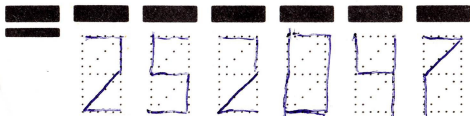
№75

Куда Київ - 47,
проспект "Героїв",
50
 Редакція газети
 Кому "Сільські Вісті"

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

255125 Київська обл.
Макаревівський р-н
с. Новосілки
Верхня Рибна
Сільська

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Відповідь "холопом-активістам".

Ніколи не писала до газети, але відколи про- читала в "Сівських Вістях" зав. могого 89р. кореспонденцію під назвою: "33-голю", я же можу заспокоїтись. Все те, що люди пишуть - правда, кітото же придумано. У нашому селі Новосітках, що знаходиться за 45 км. від Києва, було те ж саме. Тим же був випадок, коли тільки їла свою померлу дитину. Але мене обурив до щирого душі один лист, який був, вміщений там же. Т я вирішила відповісти не тільки цим "холопом-активістам" але й іншим, подібним до них людям, таким, наприклад, як Шевельов, Андреев. Як же вони можуть вихваля- тись Сталіна і сталінізму? Пишуть, що вони при Сталіні жили й світа побачили. А хочу відповісти їм, же зовсім не за андійсько підпис, що світа при Сталіні ми не бачили, жми тд масивним страхом, боялись вголос сказати слово правди, щоб не потрапити в список "ворогів народу". А справж- нім ворогом народу то був він, Сталін. Він підбирав собі кадри не по здіб- ностях, чесності і порядності людей, а тільки тих кадристів до себе, хто був йому особисто відданий і сла- вословив його.

Вони в нашу місці пишуться, що Сталін нашу державу відбудував. Не він відбудував нашу державу, а нами багатовищражданий народ, з яким Сталін все час воював і змищував його різними способами. Якщо в керівництві в той час був не Сталін, а інший лідер яких було багато після

2. революції талановитих, тихих, соромли-
вих Я.І. Деміна, Яких Сталін знищив,
но все могло бути інакше, успіхи на-
шого народу могли бути багатомі-
ліярними. Я впевнена, що коли б
Сталін не знищив стількох видатних
партиї і народу комуністів, багатьох та-
лановитих і талановитих, а також де-
сятки тисяч, а може й сотні тисяч
простих людей, і самим цвітом нашого
народу, і коли б не створив штурмом
гопосту в 1932 році, то грашисяди
не вдалось би в перші дні війни
зосередити нашу велику нашу нереш-
ливо.

Я часто думаю, як би воно все було,
як ми могли жити, якби не було
сих страшиливих років - 33, а тільки
років репресій. Коли б все перетворен-
ня нашої країни проходило так, як
було задумано Я.І. Деміном. Я ні
в роки я думала дитиною, але добре
все пам'ятаю. Пам'ятаю, як тоді
всі дорослі говорили про землю, тоді
дитини пахли землею, ліній дашкино
немає одержав і в десятиліття, до го
революції у нього було тільки
одна десятиліття, а сім'я складалася
з 8 чоловік. Коли запровадили НКВ,
з яким завзятам люди працю-
вали на цій землі. Працювали
всі, і дорослі і діти. Тому за 2-3
роки після такої розрухи і голоду
з'явились багато продуктів, з'ява-
ли зерно державі і соді виснажили.
Люди не тільки працювали, а й тили
активним життям, цікавились
всім.

4 В місті, ні одержували на картонки хліб. Але таких було мало, смілки ноги немало людей — невідомо, ким їх не рахувал.

Я на той час закінчила школу і ще не влаштувалась у фзу в м. Київ, де одержували на картонку хліб і маюли на одігу. Коли весною 1933 року я приїхала з Києва в своє село, то не вийкавала людей. Всі ходили, легве пересувалими ногами, судили, спужали від голоду і бандури до веного. Вітам, хто ще ми ходили і прихордов на роботу в колгосп, було організовано харчування. В одіг давали по два черпаки яєного свварена і по куску хліба.

В кінці того жауривого меса з тизв. «Сталінської» осі. каписало, що їм, щоб мо авторам того листа, хочешся від душі виконитися Сталіну, а мені хочешся не виконитися йому, а судити, як великого злочинця, судити всім народом, жод і по смертно. А голу ді ми? Нагороджують же людей по смертно за подвиги і хороші справи, значить і судити можна по смертно. Це судоб справедливо. Я вневмена, що багато людей дудуть зі мною згодні. Ще раз хочу нагадати меладамми авторам листа, що не Сталін

5. Відбувся наш герман, а народ
не Сталін виграв війну, а народ.
І все це зробив би наш народ, коли б
не було Сталіна проти, тільки не
нашою дорожню ціною. Із кінці війни,
як Сталін не кинув народ, як не
любив з ним, а коли почала
війна, то до того ж він звернувся
до радів, як же до народу?
Я чула, як він говорив: "Дорогі
брати і сестри..." Це проти, коли
повідомив, що і йому особисто
загрожує біда. Ні, ніколи він не
думав про народ, а думав тільки
про те, як утриматися при владі
і борючись за своє панування.
А ви, "революціонери-активісти" і всі інші
подібні, якщо вважаєте, що при
Сталіні часило щиро, то від
усієї душі бажаю всім нашого
щасття до кінця ваших днів.
"Щодо мене, то я тільки мепер,
ка старість відгуляла себе слоду-
кою, по-справжньому вільною і
щасливою. Коли на 27 З'їзді партії
М.С. Горбачов сказав, що наш поїїт
на правду і тільки правда — я
сприйняла ці слова всім серцем.
Я від усієї душі вітало передуючу,
я чекала її діями як 50 років.
Наш, трудючий багатю, передуюча
відбуває її келечко, але вона іде."

6 Я вірно, що передбудова перемонте.
Бо єсть на світі не тільки
"колоні-амнівісти" і різні бюрок-
рати, які не хочуть передбудови.
Єсть багато розумних, чесних,
порядних людей і в цьому запо-
рудіа успіху. Хочу тільки, що
я вже нічим не можу допомогти
передбудові, до рани не ті і здоров'я
нема. Але я щаслива, що дожила
до цих днів, до правди. І тільки
я зараз не тільки щасливо, але
і цікаво

З повагою до вас

Леркер Овва Іллівна
с. Левошини Мамурівського
р-ну Київської обл.

10/IV 1989 р.